

[Aksel Larsen.]

og rustninger af konventionel type at forberede og forelægge for sikkerhedsrådet . . . . . til drøftelse den 1. februar 1952 et udkast til en konvention, der forudser foranstaltninger til sikring af opfyldelsen af generalforsamlingens erklæring om forbud mod atomvåben, indstilling af produktionen af dem, udnyttelse af de allerede fremstillede atom-bomber udelukkende til civile formål og oprettelse af en streng international kontrol med opfyldelsen af den nævnte konvention.“

Punkt 2 lyder:

„Generalforsamlingen anbefaler de faste medlemmer af sikkerhedsrådet, USA, England, Frankrig, Kina og Sovjetunionen at nedskære de rustninger og de væbnede styrker, de råder over på det tidspunkt, den nævnte resolution vedtages, med en trediedel i løbet af et år, regnet fra dagen for vedtagelsen af resolutionen.“

Punkt 3 lyder sådan:

„Generalforsamlingen anbefaler, at alle stater øjeblikkelig og i hvert fald ikke senere end en måned efter generalforsamlingens vedtagelse af resolutionen om forbud mod atomvåben og nedskæring af de fem magters rustninger og væbnede styrker med en trediedel afgiver komplette officielle oplysninger om deres rustningers og væbnede styrkers størrelse og tilstand, indbefattet oplysninger om atomvåben og militære baser på fremmede territorier. Disse oplysninger skal afgives med tidspunktet for generalforsamlingens nævnte beslutnings vedtagelse som udgangspunkt.“

Punkt 4 lyder sådan:

„Generalforsamlingen anbefaler indenfor sikkerhedsrådets rammer at oprette et internationalt kontrolorgan, hvis funktion skal være kontrol med gennemførelsen af beslutningen om forbud mod atomvåben, om nedskæring af rustningerne og de væbnede styrker og verificering af de oplysninger, der gives af regeringerne om deres rustningers og væbnede styrkers størrelse og tilstand.“

Hvis ministeren ville have givet et loyalt referat af, hvad der er sket på De Forenede Nationers generalforsamling, havde han i det mindste omtalt dette forslag, men det undlod han. Han gav kun en meget kortfattet og ufyldstgørende skildring af det, da han ville påvise forskellen mellem det og vestmagternes noget mere ordrige, men adskilligt mindre reelle forslag, som jeg

ikke skal citere, af den simple grund, at det er blevet tilstrækkeligt citeret i den vestvendte dagspresse herhjemme, så man dog må forudsætte, at det antal af folketingets medlemmer, der har interesse for denne debat, kender det.

Ministeren siger, at grunden til, at man ikke i første omgang kunne opnå enighed i det lille udvalg, der blev nedsat for at behandle spørgsmålet om nedrustning og dermed beslægtede spørgsmål, og grunden til, at vestmagterne ikke kunne gå ind på Sovjetunionens synspunkt, bl. a. var, at vestmagterne med hensyn til atomenergi-kontrollen først ønskede iværksat grundige undersøgelser og derefter etableret et forbud mod anvendelse af atomvåben, medens Sovjetunionen derimod ønskede iværksat et øjeblikkeligt forbud mod anvendelse af atomvåben og samtidig iværksat en kontrol med, at dette forbud blev respekteret. Ministeren synes, at det vestlige synspunkt er rigtigt. Jeg må gøre opmærksom på, at det vestlige forslag drejede sig om en atomenergikontrol, som først skulle iværksættes efter grundige undersøgelser, og det gik reelt ud på, at når disse grundige undersøgelser var gjort, skulle man lave kontrol med uranminerne, men ikke der, hvor atom-bomberne fremstilles. Det forekommer mig noget mere reelt at komme med et øjeblikkeligt forbud mod atombombens anvendelse og naturligvis ledsage det med organisering af den nødvendige kontrol, så man på alle stadier af atomenergiens udvikling kan kontrollere, at den kun bruges til fredelige formål, men her siger ministeren, som vestmagterne siger: det er jo ganske urimeligt at vedtage noget sådant, når man ikke har foretaget de nødvendige undersøgelser.

Må jeg hertil have lov at bemærke, at repræsentanten for Ægypten meget rigtigt erklærede, at så var det jo egentlig meningsløst, at man havde forbud mod anvendelse af dum-dum kugler og giftgas, for på disse områder findes der overhovedet ingen kontrol. Ikke desto mindre, sagde han, er det en kendsgerning, at forbudet mod anvendelse af dum-dum kugler og giftgas er blevet respekteret, naturligvis ikke alene på grund af forbudet, men også fordi de respektive magter frygter gengæld med samme våben, hvis de begynder. Ja, men når man kunne undertegne konventioner, der forbød anvendelse af dum-dum kugler og giftgas, endda uden nogen som helst kontrolforanstaltninger, hvorfor kan man så ikke vedtage en konvention, der forbyder anvendelse af atombomber og atomvåben, idet man så